

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ศึกษาปัจจัยด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการติดตามและประเมินผล ด้านการปรับปรุงและแก้ไข ซึ่งผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครูทั้งหมด จำนวน 250 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาเมื่อตรวจสอบแบบสอบถามแล้วเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 233 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.2

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครูของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีในการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยวิเคราะห์หาความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู เกี่ยวกับปัจจัยการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการติดตามและประเมินผล ด้านการปรับปรุงและแก้ไขของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ด้านการสอน ประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง ประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์นิเทศก์ และผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และปัจจัยการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการติดตามและประเมินผล ด้านการปรับปรุงและแก้ไข ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยวิเคราะห์ใช้สถิติทดสอบความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์และสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วยตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ด้านการสอน ประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง ประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์นิเทศก์ และผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู รวมถึงปัจจัยด้านการวางแผนด้านการปฏิบัติ ด้านการติดตามและประเมินผล ด้านการปรับปรุงและแก้ไขที่มีผลต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยวิเคราะห์ใช้สถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Stepwise

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
Df	แทน	ขั้นของควมอิสระ (Degree of Freedom)
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
B	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนดิบ
Beta	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน
S.E. _B	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย b
S.E. _{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
a	แทน	ค่าคงที่ในรูปของสมการคะแนนดิบ
t	แทน	ค่าสถิติที (t-test)
F	แทน	ค่าสถิติเอฟ (F-test)
X_1	แทน	ตัวแปรเพศ
X_2	แทน	ตัวแปรอายุ
X_3	แทน	ตัวแปรวุฒิการศึกษาสูงสุด
X_4	แทน	ตัวแปรประสบการณ์ด้านการสอน

X_5	แทน	ตัวแปรประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง
X_6	แทน	ตัวแปรประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์นิเทศก์
X_7	แทน	ผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
X_8	แทน	ปัจจัยด้านการวางแผน
X_9	แทน	ปัจจัยด้านการปฏิบัติ
X_{10}	แทน	ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล
X_{11}	แทน	ปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไข
Y	แทน	การจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของคณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครูของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ในการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยวิเคราะห์หาความถี่และร้อยละ

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครูจำแนกตามเพศ

ปัจจัยส่วนบุคคล	อาจารย์พี่เลี้ยง		อาจารย์นิเทศก์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศชาย	17	21.52	3	30.00	37	25.69
เพศหญิง	62	78.48	7	70.00	107	74.31
รวม	79	100.00	10	100.00	144	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อาจารย์พี่เลี้ยงเป็นเพศหญิงร้อยละ 78.48 เพศชายร้อยละ 21.52 อาจารย์นิเทศก์ เป็นเพศหญิงร้อยละ 70.00 เพศชายร้อยละ 30.00 ส่วนนักศึกษาครูเป็นเพศหญิงร้อยละ 74.31 และเป็นเพศชายร้อยละ 25.69

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ จำแนกตามอายุ

ปัจจัยส่วนบุคคล	อาจารย์พี่เลี้ยง		อาจารย์นิเทศก์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ 20-30 ปี	8	10.13	2	20.00
อายุ 31-40 ปี	15	18.98	1	10.00
อายุ 41-50 ปี	36	45.57	6	60.00
อายุมากกว่า 50 ปี	20	25.32	1	10.00
รวม	79	100.00	10	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า อาจารย์พี่เลี้ยงส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 45.57 และอาจารย์นิเทศก์ มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 60.00 จะเห็นว่าทั้งอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศมีอายุเฉลี่ยในระดับเดียวกัน

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุด

ปัจจัยส่วนบุคคล	อาจารย์พี่เลี้ยง		อาจารย์นิเทศก์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิการศึกษาสูงสุด				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	2.53	-	-
ปริญญาตรี	69	87.34	-	-
ปริญญาโท	8	10.13	7	70.00
ปริญญาเอก	-	-	3	30.00
รวม	79	100.00	10	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า อาจารย์พี่เลี้ยงส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ร้อยละ 87.34 ส่วนอาจารย์นิเทศก์ระดับปริญญาโท ร้อยละ 70.00 และเมื่อเปรียบเทียบจะเห็นได้ว่า อาจารย์พี่เลี้ยงจะไม่มีระดับปริญญาเอก และอาจารย์นิเทศก์จะไม่มีระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ จำแนกตามประสบการณ์ด้านการสอน

ปัจจัยส่วนบุคคล	อาจารย์พี่เลี้ยง		อาจารย์นิเทศก์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ด้านการสอน				
ต่ำกว่า 5 ปี	3	3.80	2	20.00
5-10 ปี	12	15.19	1	10.00
11-15 ปี	14	17.72	1	10.00
16-20 ปี	13	16.46	2	20.00
มากกว่า 20 ปี	37	46.84	4	40.00
รวม	79	100.00	10	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า อาจารย์พี่เลี้ยงมีประสบการณ์ด้านการสอนมากกว่า 20 ปี มากที่สุด ร้อยละ 46.84 และต่ำกว่า 5 ปี น้อยที่สุด ร้อยละ 3.80 ส่วนอาจารย์นิเทศก์มากกว่า 20 ปี มากที่สุดเช่นเดียวกัน และระหว่าง 5-10 ปี กับระหว่าง 11-15 ปี น้อยที่สุด ร้อยละ 10.00

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ จำแนกตามประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงของอาจารย์พี่เลี้ยง การนิเทศก์ของอาจารย์นิเทศก์

ปัจจัยส่วนบุคคล	อาจารย์พี่เลี้ยง		อาจารย์นิเทศก์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ด้านเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง/อาจารย์นิเทศก์				
ต่ำกว่า 3 ปี	22	27.85	2	20.00
3-5 ปี	18	22.78	1	10.00
6-8 ปี	15	18.99	1	10.00
9-11 ปี	4	5.06	3	30.00
มากกว่า 11 ปี	20	25.32	3	30.00
รวม	79	100.00	10	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า อาจารย์พี่เลี้ยงมีประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงต่ำกว่า 3 ปี มากที่สุด ร้อยละ 27.85 และระหว่าง 9-11 ปี น้อยที่สุด ร้อยละ 5.06 ส่วนอาจารย์นิเทศก์มีประสบการณ์ด้านการนิเทศก์ 9-11 ปี กับมากกว่า 11 ปี มากที่สุด ร้อยละ 30.00 และระหว่าง 3-5 ปี กับ ระหว่าง 6-8 ปี น้อยที่สุด ร้อยละ 10.00

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาครู จำแนกตามผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู		
ดีเยี่ยม	25	17.36
ดีมาก	66	45.83
ดี	45	31.25
ดีพอใช้	6	4.17
พอใช้	2	1.39
อ่อน	-	-
อ่อนมาก	-	-
ตก	-	-
รวม	144	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักศึกษาครูมีผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูระดับดีมาก มากที่สุด ร้อยละ 45.83 รองลงมาระดับดี ร้อยละ 31.25 และระดับพอใช้มีน้อยที่สุด ร้อยละ 1.39

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาคู จำแนกตามระดับสถานศึกษา
หน่วยงานฝึกสอน

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับสถานศึกษาหน่วยงานฝึกสอน		
อนุบาล	14	10.00
ประถมศึกษา	16	10.95
มัธยมศึกษาตอนต้น	67	46.67
มัธยมศึกษาตอนปลาย	38	26.19
อาชีวศึกษา	9	6.19
อื่น ๆ	-	-
รวม	144	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับสถานศึกษาที่เป็นหน่วยงานฝึกสอนของนักศึกษาคู ส่วนมาก ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 46.67 รองลงมาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 26.19 และระดับอาชีวศึกษา มีน้อยที่สุด ร้อยละ 6.19

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และ นักศึกษาครู จำแนกตามสาขาวิชา

ปัจจัยส่วนบุคคล	อาจารย์พี่เลี้ยง		อาจารย์นิเทศก์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชา						
การศึกษาปฐมวัย	7	8.33	4	41.18	14	9.72
คอมพิวเตอร์ศึกษา	6	7.29	1	5.88	13	9.03
คณิตศาสตร์	8	10.42	1	5.88	14	9.72
ธุรกิจศึกษา	7	8.33	1	5.88	13	9.03
จิตวิทยาและ						
การแนะแนว	2	3.13	-	-	14	9.72
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	12	15.63	1	11.76	14	9.72
ภาษาไทย	6	7.29	1	11.76	13	9.03
พลศึกษาและ						
นันทนาการ	3	4.17	1	5.88	14	9.72
ศิลปศึกษา	2	2.08	-	-	8	5.56
สังคมศึกษา	15	18.75	1	11.76	14	9.72
เทคโนโลยีและ						
นวัตกรรมการศึกษา	2	3.13	-	-	13	9.03
อื่น ๆ	9	11.46	-	-	-	-
รวม	79	100.00	10	100.00	144	100.00

จากตารางที่ 4.8 พบว่า จำนวนอาจารย์พี่เลี้ยงฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาสังคมศึกษา มากที่สุดร้อยละ 18.75 รองลงมาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป 15.63 และน้อยที่สุดสาขาวิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว สาขาวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา ส่วนจำนวนอาจารย์นิเทศก์ ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาการศึกษามัธยมศึกษา มากที่สุด ร้อยละ

41.18 และจำนวนนักศึกษาครูที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทุกสาขาวิชาใกล้เคียงกัน ร้อยละ 9.03 กับร้อยละ 9.72 ยกเว้นสาขาวิชาศิลปศึกษามีน้อยที่สุด ร้อยละ 5.56

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู เกี่ยวกับปัจจัยการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการวางแผน ปัจจัยด้านการปฏิบัติ ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล ปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไขของ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับภาพรวมแต่ละปัจจัยต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศและนักศึกษาครู

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ด้านการวางแผน	3.80	0.63	3.80
ด้านการปฏิบัติ	3.81	0.58	3.81
ด้านการติดตามและประเมินผล	3.83	0.62	3.83
ด้านการปรับปรุงและแก้ไข	3.76	0.64	3.76
ภาพรวม	3.80	0.55	3.80

จากตารางที่ 4.9 ระดับความคิดเห็นการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศ และนักศึกษาครู โดยภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) และพบว่า ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผลมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 3.83$) รองลงมา ปัจจัยด้านการปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.81$) ด้านการวางแผน ($\bar{X} = 3.80$) ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไขมีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.76$) ดังนั้นการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ควรให้ความสำคัญด้านการ

ปรับปรุงและแก้ไขให้มากกว่านี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมากยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่องครบวงจร

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านการวางแผนต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาครู

ข้อ	ปัจจัยด้านการวางแผน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1	การวางแผนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ชัดเจนเพื่อแจ้งให้กับผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบ	3.86	0.75	ระดับมาก
2	การเตรียมความพร้อมล่วงหน้าก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	3.94	0.80	ระดับมาก
3	การกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	3.94	0.72	ระดับมาก
4	มีคู่มือฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สำหรับอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยงและนักศึกษาครู	3.98	0.82	ระดับมาก
5	หน่วยงานผลิตครูแจ้งแผนการนิเทศก์ให้หน่วยงานฝึกสอน และนักศึกษาครูทราบ	3.75	0.94	ระดับมาก
6	มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับ หรือแนวปฏิบัติของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ต้องยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ	3.94	0.79	ระดับมาก
7	การกำหนดระยะเวลา และแผนการนิเทศก์อย่างชัดเจน	3.73	0.99	ระดับมาก
8	การกำหนดรูปแบบการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	3.88	0.84	ระดับมาก
9	มีการประชุมชี้แจงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแก่อาจารย์พี่เลี้ยงและนักศึกษาครู	3.73	0.96	ระดับมาก
10	สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และความสำคัญของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแก่นักศึกษาครู	3.91	0.87	ระดับมาก

ข้อ	ปัจจัยด้านการวางแผน	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
11	การประชุมเพื่อวางแผนร่วมกันระหว่างอาจารย์นิเทศกับอาจารย์พี่เลี้ยง	3.35	1.05	ระดับปานกลาง
12	การกำหนดแนวปฏิบัติสำหรับหน่วยงานฝึกสอน	3.61	0.83	ระดับมาก
13	มีแนวปฏิบัติ และบทบาทหน้าที่สำหรับการนิเทศ	3.58	0.88	ระดับมาก
14	มีการกำหนดระเบียบว่าด้วยการแต่งกายสำหรับนักศึกษาครู	4.03	0.83	ระดับมาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ปัจจัยด้านการวางแผนตามระดับความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศและนักศึกษาครู มีระดับความคิดเห็นในระดับมากถึงปานกลาง ($\bar{X} = 4.03-3.35$) และพบว่า ให้ความสำคัญด้านการวางแผนเกี่ยวกับการกำหนดระเบียบว่าด้วยการแต่งกายสำหรับนักศึกษาครูมากที่สุด ($\bar{X} = 4.03$) ส่วนการประชุมเพื่อวางแผนร่วมกันระหว่างอาจารย์นิเทศกับอาจารย์พี่เลี้ยงให้ความสำคัญด้านการวางแผนน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.35$) ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประชุม เพื่อวางแผนร่วมกันในการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อให้เกิดทิศทางในการพัฒนาการผลิตครูต่อไป

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านการปฏิบัติต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศและนักศึกษาครู

ข้อ	ปัจจัยด้านการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1	นักศึกษาครูปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ หรือแนวปฏิบัติของหน่วยงานผลิตครูและหน่วยงานฝึกสอน	4.18	0.76	ระดับมาก
2	นักศึกษาครูมีการสร้างและใช้สื่อประกอบการสอน	3.75	0.86	ระดับมาก
3	อาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศให้คำแนะนำนักศึกษาครูเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ครู	4.02	0.78	ระดับมาก

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยด้านการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
4	นักศึกษาครูสามารถนำทฤษฎีและหลักการต่างๆ ที่เรียนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	3.95	0.74	ระดับมาก
5	นักศึกษาครูสามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ได้เหมาะสม	3.92	0.71	ระดับมาก
6	นักศึกษาครูพัฒนาความสามารถในการนำหลักการทฤษฎีและทักษะที่ศึกษาทดลองปฏิบัติจริงได้อย่างดี	3.78	0.76	ระดับมาก
7	นักศึกษาครูพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.04	0.66	ระดับมาก
8	หน่วยงานที่ผลิตครูและหน่วยงานฝึกสอนได้ประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	3.61	0.93	ระดับมาก
9	หน่วยงานที่ผลิตครูและหน่วยงานฝึกสอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาครูได้เลือกสถานที่ที่จะฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	3.90	0.76	ระดับมาก
10	การจัดช่วงเวลาฝึกสอนสัมพันธ์กับเวลาที่เปิดเรียนของสถานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	3.95	0.76	ระดับมาก
11	มีการทดสอบความพร้อมนักศึกษาครูในการสอนและเจตคติต่อวิชาชีพครูก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	3.66	0.92	ระดับมาก
12	อาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ให้ความช่วยเหลือแนะนำและแก้ไขปัญหาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครู	4.03	0.80	ระดับมาก
13	การอภิปรายร่วมกันระหว่างอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาครูเกี่ยวกับผลการสอนของนักศึกษาครูที่ฝึกสอน	3.49	0.95	ระดับปานกลาง
14	การบันทึกสรุปผลการสัมมนา/อบรม และแจ้งให้นักศึกษาครูทราบเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน	3.55	0.89	ระดับมาก
15	นักศึกษาครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอน	3.77	0.86	ระดับมาก
16	นักศึกษาครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้	3.81	0.83	ระดับมาก

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยด้านการปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
17	นักศึกษาครูมีความแม่นยำในเนื้อหาที่สอนทุกครั้ง	3.54	0.83	ระดับมาก
18	นักศึกษาครูสามารถบูรณาการการสอนได้	3.67	0.82	ระดับมาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ปัจจัยด้านการปฏิบัติตามระดับความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาครู มีระดับความคิดเห็นในระดับมากถึงปานกลาง ($\bar{X} = 4.18-3.49$) และจะเห็นว่านักศึกษาครูสามารถนำทฤษฎีและหลักการต่างๆ ที่เรียนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความคิดเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 4.18$) ส่วนการอภิปรายร่วมกันระหว่างอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาครูเกี่ยวกับผลการสอนของนักศึกษาครูที่ฝึกสอนมีความคิดเห็นน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.49$) ดังนั้นควรให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมในการอภิปรายร่วมกันทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อให้เกิดการพัฒนาในด้านการปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การติดตามและประเมินผลต่อไป

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผลต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู

ข้อ	ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1	การประเมินบุคลิกภาพ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ความเป็นครูของนักศึกษาครู	3.91	0.76	ระดับมาก
2	การประเมินสร้างควมศรัทธาต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาครู	3.87	0.77	ระดับมาก
3	การประเมินการใช้กระบวนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ	3.85	0.78	ระดับมาก
4	การประเมินนักศึกษาครูในการดำเนินการวัดผล และประเมินผลบทเรียนก่อนและหลังสอน	3.77	0.89	ระดับมาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
5	การประเมินนักศึกษาครูด้านความมีมนุษยสัมพันธ์กับคณะครูและผู้ร่วมงาน	3.91	0.75	ระดับมาก
6	การประเมินนักศึกษาครูด้านความสามารถในการทำงานเป็นทีม	3.82	0.77	ระดับมาก
7	การประเมินความพร้อมของหน่วยฝึกสอนในการรับนักศึกษาครูเข้าฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	3.79	0.86	ระดับมาก
8	การประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลาย ๆ วิธี จากการนิเทศก์ของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยงและผลงานของนักศึกษาครู	3.70	0.81	ระดับมาก
9	อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง ใช้การสังเกตการสอนหลายวิธีกับนักศึกษาครู ทำให้ข้อมูลครบถ้วน	3.79	0.87	ระดับมาก
10	การประเมินนักศึกษาครูเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณของความเป็นครู	3.94	0.78	ระดับมาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผลตามระดับความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาครู มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$ - 3.70) และเห็นว่า การประเมินนักศึกษาครูเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณของความเป็นครูมีความคิดเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 3.94$) ส่วนการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลาย ๆ วิธี จากการนิเทศก์ของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยงและผลงานของนักศึกษาครูมีความคิดเห็นน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.70$) ดังนั้นควรให้ความสำคัญในการประเมินผลหลากหลายวิธี เพื่อให้เกิดการปรับปรุงและแก้ไขได้อย่างถูกต้อง

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไขต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาครู

ข้อ	ปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไข	ระดับความคิดเห็น		
		$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1	หน่วยงานผลิตครูนำผลการประเมินและติดตามมาปรับปรุงและแก้ไขการเรียนรู้ภาคทฤษฎีของนักศึกษาครู	3.67	0.83	ระดับมาก
2	หน่วยงานฝึกสอนนำผลการประเมินและติดตามมาปรับปรุงและแก้ไขการเรียนรู้ภาคปฏิบัติของนักศึกษาครู	3.65	0.81	ระดับมาก
3	หน่วยงานผลิตครูและหน่วยฝึกสอนปรับปรุงและแก้ไขการประเมินผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาครูอย่างต่อเนื่อง	3.64	0.87	ระดับมาก
4	นักศึกษาครูนำประสบการณ์จริงมาปรับวิธีการเรียนรู้ทางภาคทฤษฎี และการปฏิบัติให้ควบคู่กัน	3.81	0.75	ระดับมาก
5	นักศึกษาครูนำผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมาปรับปรุงทักษะ เทคนิคการสอน และการใช้สื่อการสอนในช่วงเวลาฝึกอย่างต่อเนื่อง	3.83	0.76	ระดับมาก
6	นักศึกษาครูได้สร้างความตระหนักและขอคำแนะนำหรือปรึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่องกันตลอดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	3.81	0.79	ระดับมาก
7	นักศึกษาครูนำประสบการณ์จริงจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมาปรับปรุงแก้ไขการดำเนินชีวิตประจำวัน การอยู่ร่วมกันในสังคม	3.89	0.73	ระดับมาก
8	หน่วยงานผลิตครูและหน่วยงานฝึกสอนนำผลการติดตามและประเมินมาปรับปรุงเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	3.78	0.82	ระดับมาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไขตามระดับความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89-3.64$)

และเห็นว่านักศึกษาครุ นำประสบการณ์จริงจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมาปรับปรุงแก้ไข การดำเนินชีวิตประจำวัน การอยู่ร่วมกันในสังคมมีความคิดเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 3.89$) ส่วน หน่วยงานผลิตครูและหน่วยฝึกสอนปรับปรุงและแก้ไขการประเมินผลการปฏิบัติงานของนักศึกษา ครูอย่างต่อเนื่องมีความคิดเห็นน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.64$) ดังนั้น ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ ความสำคัญในการปรับปรุงแก้ไขการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อจะให้เกิดการวางแผนได้ อย่างเป็นระบบและครบวงจรเกิดคุณภาพในการผลิตบัณฑิต

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ด้านการสอน ประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง ประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์นิเทศก์ ผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และปัจจัย การจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการ ติดตามและประเมินผล ด้านการปรับปรุงและแก้ไข ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุ ราษฎร์ธานี โดยวิเคราะห์ใช้สถิติทดสอบความสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ กับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	Y
X ₁	1.000	-0.030	-0.032	-0.040	-0.066	0.028	0.041	-0.036	-0.049	-0.074	-0.097	-0.065
X ₂		1.000	0.978**	0.977**	0.873**	0.276**	-0.963**	0.310**	0.467**	0.343**	0.403**	0.428**
X ₃			1.000	0.944**	0.896**	0.192**	-0.975**	0.314**	0.470**	0.345**	0.417**	0.434**
X ₄				1.000	0.589**	0.304**	-0.934**	0.305**	0.843**	0.347**	0.404**	0.433**
X ₅					1.000	-0.140*	-0.855**	0.300**	0.433**	0.262**	0.372**	0.388**
X ₆						1.000	-0.255**	0.054	0.145*	0.212**	0.109	0.140*
X ₇							1.000	-0.339**	-0.478**	-0.360**	-0.424**	-0.449**
X ₈								1.000	0.727**	0.641**	0.664**	0.862**
X ₉									1.000	0.808**	0.808**	0.943**
X ₁₀										1.000	0.841**	0.893**
X ₁₁											1.000	0.894**
Y												1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ (X₂) วุฒิการศึกษา (X₃) ประสบการณ์ด้านการสอน (X₄) ประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง (X₅) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (Y) และผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (X₇) มีความสัมพันธ์ทางลบกับการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์นิเทศก์ (X₆) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับที่ระดับ 0.01 ปัจจัยด้านการวางแผน (X₈) ปัจจัยด้านการปฏิบัติ (X₉) ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล

(X_{10}) ปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไข (X_{11}) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกัน ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับเพศ (X_1) ของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู ไม่มีความสัมพันธ์กับการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (Y) นอกจากนี้จะเห็นว่าตัวแปรปัจจัยด้านการปฏิบัติ (X_9) มีความสัมพันธ์มากกว่าตัวแปรด้านอื่น ๆ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์และสร้างสมการพยากรณ์การจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ซึ่งปัจจัยส่วนบุคคลจำนวน 7 ตัวแปร ประกอบด้วย เพศ (X_1) อายุ (X_2) วุฒิการศึกษา (X_3) ประสบการณ์ด้านการสอน (X_4) ประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง (X_5) ประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์นิเทศก์ (X_6) ผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (X_7) และปัจจัยการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 4 ตัวแปร ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการวางแผน (X_8) ปัจจัยด้านการปฏิบัติ (X_9) ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล (X_{10}) ปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไข (X_{11}) โดยวิเคราะห์ใช้สถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบ Stepwise เพื่อที่จะทราบว่าตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 11 ตัวแปรเหล่านี้ มีความสัมพันธ์กับการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในเชิงเส้นตรงหรือไม่และตัวแปรใดบ้างที่สามารถพยากรณ์การจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู

ตารางที่ 4.15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนจากตัวแปรเกณฑ์และคะแนนจากตัวแปร
พยากรณ์ 11 ตัว

Source of Variation	df	SS	MS	F
Regression	6	70.155	11.692	162.369*
Residual	226	16.275	0.072	-
Total	232	86.429	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ตัวแปรพยากรณ์และตัวแปรเกณฑ์มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสามารถนำไปสร้างสมการพยากรณ์ต่อไปได้ จึงได้คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ คำนวณน้ำหนักความสำคัญของสมการพยากรณ์ รวมทั้งสมการถดถอยพหุคูณ ดังตารางที่ 4.16 และตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล 7 ตัวแปร ปัจจัยด้าน
การวางแผน ปัจจัยด้านการปฏิบัติ ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล ปัจจัยด้าน
การปรับปรุงและแก้ไขกับการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ลำดับ	ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adjust R ²	F
1	(X ₉)	0.819	0.671	0.67	472.195*
2	(X ₉), (X ₁₀)	0.870	0.758	0.756	359.706*
3	(X ₉), (X ₁₀), (X ₈)	0.890	0.792	0.789	289.863*
4	(X ₉), (X ₁₀), (X ₈), (X ₁₁)	0.897	0.804	0.801	233.797*
5	(X ₉), (X ₁₀), (X ₈), (X ₁₁), (X ₆)	0.899	0.808	0.804	191.63*
6	(X ₉), (X ₁₀), (X ₈), (X ₁₁), (X ₆), (X ₉₁)	0.901	0.812	0.807	162.369*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มี 6 ตัวแปรที่เป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากตัวแปรทั้งหมด 11 ตัว คือ ตัวแปรปัจจัยด้านการปฏิบัติ (X_9) ที่ถูกเลือกเข้ามาก่อน รองลงมา ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล (X_{10}) ปัจจัยด้านการวางแผน (X_8) ปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไข (X_{11}) ประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์นิเทศก์ (X_6) และเพศ (X_1) ตามลำดับ โดยมีค่า F เท่ากับ 162.369 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้นตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปรจึงถูกคัดเข้าสู่สมการทำนาย ดังแสดงในตาราง ที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 คำนำนัยสำคัญของสมการพยากรณ์การจัดประสบการณ์วิชาชีพครูจาก
การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ คัดเลือกพยากรณ์ที่ดีที่สุด โดยวิธีแบบ Stepwise

ตัวแปรพยากรณ์	B	Beta	S.E. _B	t
ปัจจัยด้านการปฏิบัติ (X_9)	0.379	0.408	0.041	9.191*
ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล (X_{10})	0.227	0.252	0.042	5.438*
ปัจจัยด้านการวางแผน (X_8)	0.183	0.206	0.034	5.416*
ปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไข (X_{11})	0.155	0.180	0.040	3.826*
ประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์นิเทศก์ (X_6)	-0.034	-0.066	0.015	-2.231*
เพศ (X_1)	-0.081	-0.057	0.041	-1.971*
R = 0.901 , R ² = 0.812 , Adjusted R ² = 0.807, S.E.est = 0.270, a = 0.610				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า คำนำนัยความสำคัญสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนดิบ (B) ของตัวแปรปัจจัยด้านการปฏิบัติ (X_9) ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล (X_{10}) ปัจจัยด้านการวางแผน (X_8) ปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไข (X_{11}) มีผลทางบวกต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีค่าเท่ากับ 0.379, 0.227, 0.183, และ 0.155 ตามลำดับ โดยคะแนนปัจจัยด้านการปฏิบัติ (X_9) ส่งผลทางบวกต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสูงสุด และคำนำนัยความสำคัญของตัวแปรประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์นิเทศก์ (X_6) และเพศ (X_1) มีผลทางลบต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีค่าเท่ากับ -0.034 และ -0.081 และคำนำนัยความสำคัญสัมประสิทธิ์

ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) ของตัวแปรปัจจัยด้านการปฏิบัติ (X_9) ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล (X_{10}) ปัจจัยด้านการวางแผน (X_8) ปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไข (X_{11}) มีผลทางบวกต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีค่าเท่ากับ 0.408, 0.252, 0.206, และ 0.180 ตามลำดับ และค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์นิเทศก์ (X_6) และเพศ (X_1) มีผลทางลบต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีค่าเท่ากับ -0.066 และ -0.057 โดยตัวแปรทั้ง 6 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกับการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเท่ากับ 0.901 สามารถร่วมกันพยากรณ์และอธิบายความแปรปรวนของการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ได้ร้อยละ 81.20 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.270 จึงเขียนเป็นสมการในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการในรูปของคะแนนดิบ (B)

$$Y' = 0.610 + 0.379(X_9) + 0.227(X_{10}) + 0.183(X_8) + 0.155(X_{11}) - 0.034(X_6) - 0.081(X_1)$$

สมการในรูปของคะแนนมาตรฐาน (Beta)

$$Z' = 0.408(X_9) + 0.252(X_{10}) + 0.206(X_8) + 0.180(X_{11}) - 0.066(X_6) - 0.057(X_1)$$

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะปัจจัยการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ตามความคิดเห็นของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยงและนักศึกษาครู ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการติดตามและประเมินผล ด้านการปรับปรุงและแก้ไข รายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

5.1 ด้านการวางแผนการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้

1. หน่วยงานที่รับผิดชอบควรเตรียมการวางแผนโดยการทำเป็นปฏิทินให้ชัดเจน และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จริงจัง มีเอกสารต่าง ๆ ให้นักศึกษาให้ครอบคลุมภารกิจของการฝึกสอน
2. ควรวางแผนเกี่ยวกับกระบวนการฝึก เอกสารประกอบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู รูปแบบการนิเทศก์ การมีส่วนร่วมของผู้บริหารและอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนฝึกสอน
3. จัดทำแผนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาโครงการผลิตครูหลักสูตร 5 ปี ให้เป็นรูปธรรมในเชิงปฏิบัติ
4. ควรจัดประชุมอาจารย์พี่เลี้ยงที่มีนักศึกษาออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อทำความเข้าใจ และวางแผนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแต่ละภาคเรียน

5. จัดระบบการวางแผนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ให้นักศึกษา และผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบล่วงหน้าเป็นขั้นตอน

6. ควรมีการประชาสัมพันธ์การวางแผนอย่างชัดเจน

5.2 ด้านการปฏิบัติการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้

1. หน่วยงานผลิตครู ควรให้นักศึกษาครูมีการฝึกปฏิบัติจริงภายในสถาบัน และเตรียมพร้อมสำหรับที่จะออกไปฝึกประสบการณ์จริง เพราะมีนักศึกษาครูบางรุ่นไม่สามารถถ่ายทอดวิชาความรู้ให้กับนักเรียนเข้าใจได้ และเปลี่ยนวิชาที่สอนบ่อยครั้ง

2. นักศึกษาครู ยังขาดความเชื่อมั่นและยังไม่มีความแม่นยำในเนื้อหา ทำให้นักเรียนขาดความศรัทธาและไม่สนใจในการเรียน ดังนั้นก่อนส่งนักศึกษาครูออกฝึกสอน ควรจะจัดให้มีการอบรมหรือสัมมนาให้เข้มยิ่งขึ้น

3. หน่วยงานผลิตครู ควรเคร่งครัดเกี่ยวกับการปฏิบัติตนตามระเบียบข้อบังคับ หรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มากกว่าที่ผ่านมา

4. นักศึกษาครูส่วนใหญ่ยังเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ค่อยได้ เกือบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ จึงทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผล ประเมินผลไม่สอดคล้องกัน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีแนวทางการปฏิบัติที่เป็นแบบแผนเดียวกันเพื่อความชัดเจนในการติดตามประเมินผล

5. นักศึกษาครู ควรประพฤติปฏิบัติตัวให้เหมาะสมกับการเป็นครู รู้จักวางตัวให้เหมาะสม ไม่ควรพูดภาษาได้กับนักเรียน มีความกระตือรือร้นในการทำงาน และควรปรับปรุงการแต่งกายของนักศึกษาครูทั้งชายและหญิง

6. อาจารย์นิเทศก์ควรไปนิเทศกันอย่างจริงจัง และเข้มงวดให้มากตามเวลาที่กำหนดและเรียกประชุมนักศึกษาฝึกสอนทุกคน

7. ควรจัดทำโครงการเพื่อสนับสนุนให้กับอาจารย์ที่ต้องออกตรวจเยี่ยมนักศึกษา ณ แหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

8. ควรมีการฝึกปฏิบัติการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในขั้นทดลองภายในสถาบันจนผ่านการประเมินเบื้องต้นก่อนส่งไปฝึกภายนอกสถาบัน

5.3 ด้านการติดตามและประเมินผลการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้

1. ควรมีการติดตามประเมินผลสถานศึกษา ที่เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู อันเนื่องจากบางสถานศึกษาให้ครูที่มีคุณสมบัติไม่เหมาะสม ขาดประสบการณ์การเป็นอาจารย์พี่เลี้ยง ทำการประเมินผลนักศึกษาครู เป็นเหตุให้ไม่ทราบข้อเท็จจริงจากนักศึกษา ดังนั้น ควรมีการตรวจสอบความถูกต้องผลการประเมิน เช่น สุ่มลายเซ็น บันทึกประจำวัน เป็นต้น
2. อาจารย์พี่เลี้ยงควรคอยติดตามสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการสอนต่าง ๆ รวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำเทคนิคการสอนต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษาครู และจะเข้าไปร่วมฟังการสอนกับเด็กนักเรียนเพื่อจะได้ทราบข้อบกพร่อง และช่วยแก้ไขปัญหานั้นเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง
3. อาจารย์นิเทศควรมีการติดตามพูดคุยกับอาจารย์พี่เลี้ยงเป็นการส่วนตัวเพื่อให้การประเมินทางวาจาซึ่งจะได้สาระและข้อมูลที่แน่นอนและตรงไปตรงมา
4. อาจารย์นิเทศควรเข้ามาติดตามผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง
5. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ระยะเวลา 1 ปี ควรมีการติดตามประเมิน 4 ครั้ง ภาคเรียนละ 2 ครั้ง เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข และพัฒนานักศึกษา
6. ควรประเมินตามสภาพจริง ทั้งนักศึกษาคู่กับนักเรียนในชั้น เน้นการประเมินเพื่อพัฒนานักเรียนเป็นหลักมิใช่เพื่อนักศึกษา

5.4 ด้านการปรับปรุงและแก้ไขการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้

1. ควรนำผลการประเมินไปปรับใช้จริง ๆ เป็นระยะๆ เพื่อพัฒนานักศึกษาครูให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและเป็นครูมืออาชีพอย่างแท้จริง รวมถึงการนำผลจากการประเมิน มาอภิปรายและกำหนดแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกัน
2. ควรปรับปรุงด้านการนิเทศของอาจารย์นิเทศ โดยร่วมมือกันระหว่างอาจารย์พี่เลี้ยงและสถานที่ฝึก เพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขขั้นตอนที่นักศึกษาบกพร่องในแต่ละด้านร่วมกัน
3. ควรมีการพูดคุยปรับปรุงข้อบกพร่องในการสอนของนักศึกษาครูเพื่อให้ทราบถึงปัญหา แนวทางการแก้ไข
4. ควรฝึกให้นักศึกษาผลิตสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม

5. ควรเสริมสร้างสมรรถภาพด้านความรู้ เช่น วิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และเทคนิควิธีการสอน

6. ปรับปรุงความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง การแต่งกาย และการวางตัวกับนักเรียนของนักศึกษาครู

5.5 ด้านอื่นๆ เกี่ยวกับการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. นักศึกษาที่จะมาฝึกประสบการณ์ควรสนใจกิจกรรมในทุกๆด้าน นำความรู้ความสามารถออกมาใช้กับผู้อื่นให้เต็มที่ เต็มความสามารถ และควรเพิ่มความรับผิดชอบต่อผู้อื่นให้ยิ่งขึ้น

2. นักศึกษาครูปัจจุบันภาษาไทยอ่อนมาก การเขียน การพูดไม่ค่อยถูกต้อง ความรู้รอบตัวน้อยมาก การพูดไม่ค่อยสุภาพ ภาษาที่ใช้ไม่เหมาะสม

3. นักศึกษาบางสาขาวิชา ไม่ค่อยมีความถนัดในสาขาวิชาที่เรียน ควรมีแรงจูงใจให้นักศึกษามากกว่านี้เพื่ออนาคตข้างหน้าในการประกอบวิชาชีพ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ-สุราษฎร์ธานี รวมถึงข้อเสนอแนะและปรับปรุง ที่จะป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานผลิตครู หน่วยงานผู้ใช้ครูและการจัดการศึกษาเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ดังนั้นจึงต้องศึกษาปัจจัยต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับหน่วยงานที่ผลิตครู หน่วยงานผู้ใช้ครู และสอดคล้องกับการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี หลักสูตร 5 ปี ของสถาบันอุดมศึกษาสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ นอกจากนี้สามารถนำมาแก้ไขพัฒนาการดำเนินงานเพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาล และพัฒนาให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นอาจารย์ที่เล็งจากโรงเรียนเครือข่ายอาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครชชีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) และที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 93.2

ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ วุฒิการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ด้านการสอน ประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์ที่เล็ง ประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์นิเทศก์ และผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาและระดับสถานศึกษาหน่วยงานฝึกสอน ปัจจัยด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการติดตามและประเมินผล ด้านการปรับปรุงและแก้ไขที่มีผลต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ส่วนตัวแปรตาม ได้แก่ การจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ-สุราษฎร์ธานี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่แบ่งออกเป็น 3 ชุด คือ ชุดที่ 1 สำหรับอาจารย์นิเทศก์ ชุดที่ 2 สำหรับอาจารย์ที่เล็ง และชุดที่ 3 สำหรับนักศึกษา ซึ่งข้อคำถามทั้ง 3 ชุดที่ใช้เป็นเครื่องมือมีลักษณะแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้แบบเลือกตอบเกี่ยวกับปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลในด้านเพศ อายุ วุฒิการศึกษา

ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์การทำงาน หน่วยงานที่สังกัด มีลักษณะเป็นแบบสอบถามให้
 เลือกตอบ (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
 จำนวน 4 ด้าน คือ ปัจจัยด้านการวางแผนการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ปัจจัยด้านการ
 ปฏิบัติการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินการจัดฝึกประสบการณ์
 วิชาชีพครู และปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไขการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สร้างในรูปของ
 มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีระดับความคิดเห็นหรือปฏิบัติในด้านนั้น ๆ 5 ระดับ
 (มากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อยและน้อยที่สุด) และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการจัดฝึก
 ประสบการณ์วิชาชีพครูในการจัดการศึกษาเพื่อผลิตครูพันธุ์ใหม่ของหน่วยงานผลิตครู หน่วยงาน
 ผู้ใช้ครู มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด และผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ
 และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษา และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับ
 กลุ่มตัวอย่าง นำผลที่ได้หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้
 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.9645

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS
 For Windows Version 11.0) โดยวิเคราะห์หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่า
 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) อย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และสร้างสมการทำนายการถดถอยพหุคูณ (Multiple
 Regression) ใช้วิธีทางสถิติการวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) วิธีแบบ
 Stepwise

สรุปผลการวิจัย

ผลจากวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS For
 Windows Version 11.0) จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 233 คน ผลปรากฏดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู ประกอบด้วย

1.1 จำแนกตามเพศของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู พบว่า
 อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

1.2 จำแนกตามอายุอาจารย์พี่เลี้ยง และอาจารย์นิเทศก์ พบว่า อาจารย์พี่เลี้ยง และอาจารย์นิเทศก์ ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จะเห็นว่าทั้งอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์มีอายุเฉลี่ยในระดับเดียวกัน

1.3 จำแนกวุฒิการศึกษาสูงสุดของอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ พบว่า อาจารย์พี่เลี้ยงส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ส่วนอาจารย์นิเทศก์ระดับปริญญาโท และเมื่อเปรียบเทียบจะเห็นได้ว่าอาจารย์พี่เลี้ยงจะไม่มีระดับปริญญาเอก และอาจารย์นิเทศก์ก็จะมีระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี

1.4 จำแนกประสบการณ์ด้านการสอนของอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ พบว่า ครู พี่เลี้ยงส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านการสอนมากกว่า 20 ปี เช่นเดียวกันอาจารย์นิเทศก์

1.5 จำแนกประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงของอาจารย์พี่เลี้ยงและการเป็นอาจารย์นิเทศก์ของอาจารย์นิเทศก์ พบว่า อาจารย์พี่เลี้ยงส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงต่ำกว่า 3 ปี และระหว่าง 9-11 ปี มีน้อยที่สุด ส่วนอาจารย์นิเทศก์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านการนิเทศก์ 9 - 11 ปี และมากกว่า 11 ปี มากที่สุด และระหว่าง 3-5 ปี กับระหว่าง 6-8 ปี มีน้อยที่สุด

1.6 จำแนกผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาครู พบว่า นักศึกษาครูส่วนใหญ่มีผลการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูระดับดีมาก รองลงมาระดับดี และระดับพอใช้มีน้อยที่สุด

1.7 ปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกระดับสถานศึกษาที่เป็นหน่วยงานฝึกสอนของนักศึกษาครู พบว่า ระดับสถานศึกษาที่เป็นหน่วยงานฝึกสอนของนักศึกษาครู ส่วนมากระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รองลงมาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอาชีวศึกษามีน้อยที่สุด

1.8 จำแนกตามสาขาวิชาที่อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์รับผิดชอบ และนักศึกษาครูสังกัด ประกอบด้วย

1.8.1 จำนวนอาจารย์พี่เลี้ยงฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูส่วนใหญ่รับผิดชอบสาขาวิชาสังคมศึกษา รองลงมาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป และสาขาวิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว สาขาวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา มีอาจารย์พี่เลี้ยงน้อยที่สุด

1.8.2 จำนวนอาจารย์นิเทศก์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูส่วนใหญ่รับผิดชอบสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีมากที่สุด

1.8.3 จำนวนนักศึกษาครูที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทุกสาขาวิชาใกล้เคียงกัน ยกเว้นสาขาวิชาศิลปศึกษาที่มีนักศึกษาในสาขาวิชาน้อยที่สุด

2. ระดับความคิดเห็นปัจจัยด้านการปฏิบัติ ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล และปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไขของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู ดังนี้

2.1 ระดับความคิดเห็นโดยรวม พบว่า อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครูมีความคิดเห็นว่า ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผลมีความสำคัญมากที่สุดในการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี รองลงมา ปัจจัยด้านการปฏิบัติ ส่วนปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไขควรให้ความสำคัญมากกว่านี้

2.2 ระดับความคิดเห็นปัจจัยด้านการวางแผนการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่า อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครูมีความคิดเห็นด้านการวางแผนการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่มีความสำคัญด้านการวางแผนเกี่ยวกับการกำหนดระเบียบว่าด้วยการแต่งกายสำหรับนักศึกษาครูมากที่สุดในการวางแผนการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู แต่ควรให้ความสำคัญการประชุมเพื่อวางแผนร่วมกันระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับอาจารย์พี่เลี้ยงให้มากกว่านี้

2.3 ระดับความคิดเห็นปัจจัยด้านการปฏิบัติการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่า อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครูมีความคิดเห็นด้านการปฏิบัติการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับนักศึกษาครูสามารถนำทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ ที่เรียนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความคิดเห็นมากที่สุด แต่การอภิปรายร่วมกันระหว่างอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาครูเกี่ยวกับผลการสอนของนักศึกษาครูที่ฝึกสอนให้ความสำคัญน้อยที่สุด ดังนั้นควรให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมในการอภิปรายร่วมกันทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อให้เกิดการพัฒนาในด้านการปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การติดตามและประเมินผลได้ต่อไป

2.4 ระดับความคิดเห็นปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผลการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่า อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครูมีความคิดเห็นด้านการปฏิบัติการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เมื่อพิจารณาความคิดเห็นในภาพรวมปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผลตามความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการประเมินนักศึกษาครู

เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณของความเป็นครูมีการติดตามและประเมินผลมากที่สุดในการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู แต่ควรให้ความสำคัญการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลาย ๆ วิธี อาทิ จากการนิเทศก์ของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และผลงานของนักศึกษาครูให้มากกว่านี้

2.5 ระดับความคิดเห็นปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไขการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่า อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครูมีความคิดเห็นด้านการปรับปรุงและแก้ไขการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เห็นว่านักศึกษาครูนำประสบการณ์จริงจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมาปรับปรุงแก้ไขการดำเนินชีวิตประจำวัน การอยู่ร่วมกันในสังคมมากที่สุดในการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู แต่ควรให้ความสำคัญหน่วยงานผลิตครูและหน่วยฝึกสอนปรับปรุงและแก้ไขการประเมินผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาครูอย่างต่อเนื่องให้มากกว่านี้

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี พบว่า ปัจจัยด้านการปฏิบัติ ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล ปัจจัยด้านการวางแผน ปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไข และปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์นิเทศก์ และเพศ สามารถร่วมกันพยากรณ์และอธิบายความแปรปรวนของการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ได้ร้อยละ 81.20 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ 0.270 จึงเขียนเป็นสมการในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการในรูปของคะแนนดิบ (B)

$$Y' = 0.610 + 0.379(X_9) + 0.227(X_{10}) + 0.183(X_8) + 0.155(X_{11}) - 0.034(X_6) - 0.081(X_1)$$

สมการในรูปของคะแนนมาตรฐาน(Beta)

$$Z' = 0.408(X_9) + 0.252(X_{10}) + 0.206(X_8) + 0.180(X_{11}) - 0.066(X_6) - 0.057(X_1)$$

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการติดตามและประเมินผล ด้านการปรับปรุงและแก้ไข และปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพของคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

ปัจจัยด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการติดตามและประเมินผล ด้านการปรับปรุงและแก้ไข ปัจจัยส่วนบุคคลตัวแปรประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์นิเทศก์ และปัจจัยส่วนบุคคลตัวแปรเพศ มีผลต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี สอดคล้องกับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ปัจจัยด้านการปฏิบัติมีผลมากกว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ รองลงมา ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล ปัจจัยด้านการวางแผน ปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไข ปัจจัยส่วนบุคคลตัวแปรประสบการณ์ด้านการเป็นอาจารย์นิเทศก์ และปัจจัยส่วนบุคคลตัวแปรเพศ

อภิปรายผลการวิจัย

ในการอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งการอภิปรายไว้ดังนี้

1. การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาคู พบว่า อาจารย์พี่เลี้ยงส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ประสบการณ์ด้านการสอนมากกว่า 20 ปี เช่นเดียวกันกับอาจารย์นิเทศก์ ดังนั้นอายุและประสบการณ์การสอนมีความเหมาะสมกับการปฏิบัติงานนิเทศก์ เนื่องจากประสบการณ์ต่างๆ ที่ผ่านมามีผลทำให้อาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์มีความเข้าใจถึงสภาพการเรียนการสอนปัญหาต่างๆ และสามารถแนะแนวให้คำปรึกษาในการปฏิบัติการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกับนักศึกษาคูได้เหมาะสมกับสภาพที่เป็นจริง

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาคู พบว่า ปัจจัยด้านการปฏิบัติ ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล ปัจจัยด้านการวางแผน ปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไข ประสบการณ์ด้านการเป็น

อาจารย์นิเทศก์ และเพศ มีผลต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยเฉพาะปัจจัยด้านการปฏิบัติ ดังนี้

2.1 ด้านการวางแผน ตามความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาครู พบว่า คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ควรจัดให้มีการประชุมเพื่อวางแผนร่วมกันระหว่างอาจารย์นิเทศก์กับอาจารย์พี่เลี้ยงให้มากกว่านี้เพราะเป็นประเด็นที่สำคัญในการวางแผนจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุปผา สมมะโน (2536) ให้มีการวางแผนและร่วมกันกำหนดงานให้นักศึกษาปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายของหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และงานวิจัยของ เจริญ รองเดช (2542) เกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายและแนวปฏิบัติการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูร่วมกับคณะกรรมการดำเนินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู อาจารย์นิเทศก์และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการดำเนินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู อาจารย์นิเทศและอาจารย์พี่เลี้ยงอย่างชัดเจน วางแผนติดตามดูแลและประเมินผลให้กระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูบรรลุเป้าหมาย

2.2 ด้านการปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู พบว่า คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ควรจัดให้มีการอภิปรายร่วมกันระหว่างอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาครูเกี่ยวกับผลการสอนของนักศึกษาครูที่ฝึกสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธานี นงนุช (2542) ในการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์พี่เลี้ยงกับอาจารย์นิเทศก์ที่ขาดการประสานงานร่วมกัน และเป็นสาเหตุให้นักศึกษาครูทำแผนการสอนไม่เป็นไปตามที่กำหนด ทำให้อาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครูนำผลการสอนที่ฝึกสอนมาอภิปรายร่วมกันไม่ได้

2.3 ด้านการติดตามและประเมินผล ตามความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู พบว่า การจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ควรมีการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลาย ๆ วิธีจากการนิเทศของอาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยงและผลงานของนักศึกษาครู อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง ใช้การสังเกตการสอนหลายวิธีกับนักศึกษาครู ทำให้ข้อมูลครบถ้วน การประเมินนักศึกษาครูในการดำเนินการวัดผลและประเมินผลบทเรียนก่อนและหลังสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เจริญ รองเดช (2542) เกี่ยวกับการจัดระบบการติดตามดูแลและประเมินผลให้เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้การประเมินผลเป็นหน้าที่ร่วมกันของ

คณะกรรมการดำเนินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู อาจารย์นิเทศก์ และโรงเรียนที่เป็นหน่วยฝึกให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง

2.4 ด้านการปรับปรุงและแก้ไข ตามความคิดเห็นของอาจารย์พี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาครู พบว่า หน่วยงานผลิตครูและหน่วยฝึกสอนปรับปรุงและแก้ไข การประเมินผลการปฏิบัติงานของนักศึกษาครูอย่างต่อเนื่อง และหน่วยงานผลิตครูนำผลการประเมินและติดตามมาปรับปรุงและแก้ไขการเรียนรู้ภาคทฤษฎีของนักศึกษาครู สอดคล้องกับงานวิจัยของธานี นงนุช (2542) ที่ต้องการพัฒนาปรับปรุงและแก้ไขการวัดและการประเมินผลนักศึกษาฝึกสอนโดยทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันประเมินเพื่อนำผลที่ได้มาวางแผนการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เมื่อผู้วิจัยใช้แนวคิดการบริหารวงจรคุณภาพ (PDCA) และทำให้ทราบว่า ปัจจัยด้านการปฏิบัติ มีผลต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมากที่สุดในการพยากรณ์ต่อไปในอนาคตข้างหน้า อาจจะภายใน 1 ปีหรือมากกว่า รองลงมา ปัจจัยด้านการติดตามและประเมินผล ปัจจัยด้านการวางแผน ปัจจัยด้านการปรับปรุงและแก้ไข ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กระบวนการของการบริหารวงจรคุณภาพ (PDCA) มีความสำคัญทุกขั้นตอนเป็นระบบและต้องบริหารร่วมกันเพื่อให้เกิดคุณภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาตามแนวคิดการบริหารวงจรคุณภาพ (PDCA) เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ดังนั้นผลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำแนวคิดนี้ไปใช้ได้กับการผลิตบัณฑิตและพัฒนาการดำเนินงานต่างๆ ของสถานศึกษาเพื่อให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง และผู้วิจัยคิดว่าการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาดังนี้

1. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของสถานศึกษาที่ผลิตครูในประเทศไทย

2. ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
3. วิจัยและพัฒนากระบวนการผลิตครูหลักสูตร 5 ปี ตามแนวคิดการบริหารวงจร

คุณภาพ (PDCA)